

Förordning om ändring i förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd;

utfärdad den 1 december 2016.

Regeringen föreskriver att 11, 20 a och 26 a §§, rubriken närmast före 20 a § och bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd ska ha följande lydelse.

11 §¹ Den som i en dom eller ett beslut har avgjort en fråga om tillstånd som avses i 9 kap. 6, 6 a eller 6 b § miljöbalken ska skicka domen eller beslutet till

1. Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten, länsstyrelsen och den kommunala nämnden,

2. Statens jordbruksverk, om domen eller beslutet rör en verksamhet som beskrivs i 2 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251), och

3. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, om domen eller beslutet rör en verksamhet som omfattas av lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor.

Om samråd har skett med någon annan myndighet i ett ärende, ska beslutet skickas också till den myndigheten.

Särskilda bestämmelser för lagring som en del av insamling, återvinning eller bortskaffande av farligt avfall

20 a §² En ansökan om tillstånd till lagring som en del av insamling, återvinning eller bortskaffande av farligt avfall ska, utöver det som anges i 22 kap. 1 § miljöbalken, alltid innehålla

1. uppgifter om art och mängd av det farliga avfall som sökanden avser att lagra, återvinna eller bortskaffa,

2. uppgifter om varifrån avfallet kommer, och

3. uppgifter om var och på vilket sätt avfallet ska lagras, återvinnas eller bortskaffas.

26 a §³ Den myndighet som handlägger en anmälan enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) ska pröva om verksamheten eller åtgärden behöver tillståndsprövas, om det är fråga om en verksamhet eller åtgärd som avses i 2 kap. 3 eller 4 §, 3 kap. 2 §, 4 kap. 5, 10 eller 17 §, 5 kap. 3, 6, 7, 10, 11, 16, 19, 21, 23, 25, 27 eller 28 §, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3 §, 12 kap. 40, 41, 46 eller

¹ Senaste lydelse 2015:237.

² Senaste lydelse 2001:1064.

³ Senaste lydelse 2013:262.

47 §, 13 kap. 2, 4 eller 6 §, 14 kap. 4, 5, 8 eller 20 §, 15 kap. 10 §, 16 kap. 3 eller 10 §, 18 kap. 1, 2, 4, 5 eller 10 §, 20 kap. 2 eller 4 §, 21 kap. 11, 12 eller 15 §, 24 kap. 2 eller 5 §, 28 kap. 4 §, 29 kap. 17, 31, 33 eller 37 § eller 30 kap. 3 §.

Vid den prövningen ska myndigheten ta hänsyn till de kriterier som anges i bilaga 2 till förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar. Om myndigheten finner att verksamheten eller åtgärden ska antas medföra en betydande miljöpåverkan, ska myndigheten förelägga verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2017.

På regeringens vägnar

ALICE BAH KUHNKE

Egon Abresparr
(Miljö- och energidepartementet)

Verksamheter och farliga ämnen

Denna bilaga innehåller en förteckning med beskrivningar av verksamheter och åtgärder som är tillståndspliktiga enligt 5 § och en förteckning över sådana farliga ämnen i utsläpp som avses i 11 a §.

AVDELNING 4

VERKSAMHETER MED HANTERING AV KEMISKA ÄMNEN

Följande gäller för tillämpningen av denna avdelning.

1. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006, finns bestämmelser om klassificering och märkning av ämnen och blandningar.

2. Blandningar ska jämföras med rena ämnen förutsatt att de hålls inom de koncentrationsgränser som på grund av ämnens egenskaper fastställs i förordning (EG) nr 1272/2008, eller dess senaste anpassning till den tekniska utvecklingen, utom om en procentsammansättning eller annan beskrivning anges specifikt.

3. Farliga ämnen som inte omfattas av förordning (EG) nr 1272/2008, inklusive avfall, men som förekommer eller sannolikt förekommer vid en verksamhet och vid de förhållanden som råder vid verksamheten har eller sannolikt har motsvarande egenskaper när det gäller möjligheter att orsaka allvarliga olyckshändelser, ska provisoriskt hänföras till den farokategori i *Del 1* som är mest analog eller det farliga ämne i *Del 2* som är mest analogt.

4. Om ett farligt ämne uppvisar egenskaper som medför flera klassificeringar enligt förordning (EG) nr 1272/2008, ska den klassificering som motsvarar den lägsta mängden farligt ämne gälla. I de fall ett farligt ämne omfattas av *Del 1* och även förtecknas i *Del 2*, ska de mängder som anges i *Del 2* tillämpas.

5. Om något av de ämnen som anges i *Del 2* punkterna 42–48 ingår i en brandfarlig vätska som avses i *Del 1* punkterna P5a eller P5b ska de mängder som anges i de sistnämnda punkterna tillämpas.

Del I – Kategorier av farliga ämnen

P8 Oxiderande vätskor och fasta ämnen – Oxiderande vätskor, kategori 1, 2 eller 3, eller – Oxiderande fasta ämnen, kategori 1, 2 eller 3	200

⁴ Senaste lydelse 2015:237.

Anmärkning till punkten P1a tredje strecksatsen: Testning av explosiva egenskaper hos ämnen och blandningar behövs bara om den screening som görs enligt bilaga 6 del III i FN:s rekommendationer om transport av farligt gods, Manual of Tests and Criteria, visar att ämnet eller blandningen kan ha explosiva egenskaper. Mer vägledning om när testning inte behövs finns i beskrivningen av metoden A.14 i kommissionens förordning (EG) nr 440/2008 av den 30 maj 2008 om testmetoder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach).

Anmärkning till punkterna P1a och P1b: Faroklassen Explosiva ämnen, blandningar och föremål inbegriper explosiva föremål enligt avsnitt 2.1. i bilaga I till förordning (EG) nr 1272/2008. För föremål som innehåller explosiva ämnen eller blandningar är det ämnets eller blandningens mängd som ska gälla, om den är känd. Om mängden inte är känd, ska hela föremålet betraktas som explosivt.

Anmärkning till punkten P1b: Om explosiva ämnen, blandningar och föremål i riskgrupp 1.4 packas upp eller omförpackas, ska de tilldelas posten P1a, utom om det kan visas att faran fortfarande ingår i riskgrupp 1.4 i förordning (EG) nr 1272/2008.

Anmärkning till punkterna P3a och P3b: Brandfarliga aerosoler klassificeras i enlighet med rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare. ”Extremt brandfarliga” och ”brandfarliga aerosoler” enligt direktiv 75/324/EEG motsvarar ”brandfarliga aerosoler kategori 1” respektive ”brandfarliga aerosoler kategori 2” i förordning (EG) nr 1272/2008.

Anmärkning till punkten P3b: När denna post används måste det finnas dokumentation på att aerosolbehållaren inte innehåller brandfarlig gas i kategori 1 eller 2, eller brandfarlig vätska i kategori 1.

Anmärkning till punkten P5a tredje strecksatsen och P5b andra strecksatsen: Vid klassificering av brandfarliga vätskor gäller enligt punkt 2.6.4.5 i bilaga I till förordning (EG) nr 1272/2008 att vätskor med en flampunkt över 35°C inte behöver klassificeras i kategori 3 om negativa resultat har erhållits vid testet för underhåll av förbränning L.2, del III, avsnitt 32 i FN:s rekommendationer om transport av farligt gods, Manual of Tests and Criteria. Detta gäller dock inte under förhöjda förhållanden såsom hög temperatur eller högt tryck. Därför omfattas dessa vätskor av P5a eller P5b.

Avsnitt E – Miljöfarlighet

Del 2 – Namngivna farliga ämnen

Anmärkning till punkten 1: Detta gäller blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel (blandade/sammansatta gödselmedel innehåller ammoniumnitrat med fosfat och/eller pottaska) som kan undergå självunderhållande sönderfall i enlighet med FN:s ”trough test” (se FN:s Manual of Tests and Criteria, del III, punkt 38.2) och hos vilka kvävehalten på grund av ammoniumnitrat uppgår till

– mellan 15,75 och 24,5 viktprocent, och vilka antingen innehåller sammanlagt högst 0,4 % brännbara/organiska material eller uppfyller kraven i bilaga III-2 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel (15,75 viktprocent kväve på grund av att ammoniumnitratet motsvarar 45 % ammoniumnitrat och 24,5 viktprocent kväve på grund av att ammoniumnitratet motsvarar 70 % ammoniumnitrat), eller

– 15,75 viktprocent eller mindre utan begränsning för brännbart material.

Anmärkning till punkten 2: Detta gäller enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och ammoniumnitratbaserade blandade/sammansatta gödselmedel som uppfyller kraven i bilaga III-2 till förordning (EG) nr 2003/2003, och där kvävehalten på grund av ammoniumnitrat

– överstiger 24,5 viktprocent, med undantag för blandningar av enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 %,

Anmärkning till punkten 4: Detta gäller

– kasserat material från tillverkningsprocessen, ammoniumnitrat och blandningar av ammoniumnitrat, enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel enligt anmärkningen till punkterna 2 och 3 som returneras eller har returnerats från slutanvändaren till en tillverkare, en anläggning för tillfällig lagring eller uppberedning för att omarbetas, återvinnas eller behandlas för säker användning eftersom de inte längre uppfyller kraven i anmärkningen till punkterna 2 och 3, eller

– gödselmedel enligt anmärkningen till punkten 1 första strecksatsen, och anmärkningen till punkten 2 som inte uppfyller kraven i bilaga III-2 till förordning (EG) nr 2003/2003.

Anmärkning till punkterna 5 och 6: Detta gäller gödselmedel som är sammansatta och baserade på kaliumnitrat och som har samma farliga egenskaper som rent kaliumnitrat.
